

ת"פ 15778/11/12 - מדינת ישראל נגד מואמן דעאס, מוחמד דעאס

בית משפט השלום בכפר סבא

15 ספטמבר 2014

ת"פ 15778-11-12 מדינת ישראל נ' דעאס ואח'

בפני כב' השופט אביב שרון
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מואמן דעאס
2. מוחמד דעאס
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשמים בעצמם ב"כ הנאשם 1 עו"ד ר'אסם ג'בארה

ב"כ הנאשם 2 עו"ד ליעד ידין

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. על יסוד הודאתו של הנאשם 1 בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, אני מרשיע אותו בעבירה של אימים, בניגוד לסע' 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. על יסוד הודאתו של הנאשם 1 בעובדות כתב האישום נשוא ת"פ (כ"ס) 27826-08-13, אני מרשיע אותו בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, בניגוד לסע' 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 + סע' 29(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; וכן החזקת כלים בניגוד לסע' 10 לפקודת הסמים.
3. על יסוד הודאתו של הנאשם 2 בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, אני מרשיע אותו בעבירה של אימים, בניגוד לסע' 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, במועד הרלוונטי לכתב האישום שימש מאזן דעאס (להלן: "המתלונן") ככונס נכסים להריסת חלקי מבנים השייך לאביהם של הנאשמים.

ביום 26.2.12, על רקע טיפולו של המתלונן בנכסי אבי הנאשמים, איימו הנאשמים על המתלונן כי יפגעו בגופו.

באותו היום, או מאוחר יותר, בתחנת המשטרה, אמר נאשם 2 למתלונן: "אני אזיין אותך", בנוכחות שוטר.

נאשם 1 צירף תיק נוסף (ת"פ (כ"ס) 27826-08-13). מעובדות כתב האישום בתיק זה עולה, כי ביום 2.9.12 ברכב חונה בטירה ישב נאשם 2 במושב האחורי והשתמש בצוותא חדא עם אחרים בסם מסוכן מסוג חשיש וכן החזיק יחד עם אחרים בכלי המיועד לעישון סמים. באותן נסיבות החזיק נאשם 2 בתחתונו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 7.28 גרם נטו, שלא כדין.

במהלך הדיון הוצג בפניי הסדר טיעון, במסגרתו מתבקש בית המשפט להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

לגבי נאשם מס' 1 - עותרים הצדדים להטלת מאסר על תנאי, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה בפועל. התביעה מבקשת להשית על נאשם 1 קנס משמעותי ואילו בא כוחו מבקש להסתפק בקנס סמלי.

לגבי נאשם מס' 2 - עותרים הצדדים להטלת מאסר על תנאי. התביעה מבקשת להשית על הנאשם קנס כספי ואילו הסנגור מבקש להסתפק בהתחייבות.

הנאשמים חטאו בעבירה חמורה של איומים כלפי מי שממלא תפקידו על פי חוק. מעשיהם עלול לפגוע בתפקודם של משרתי הציבור ועלול להניעם מלבצע את תפקידם השלטוני כהלכה. מדובר בדברי איום שהופנו כלפי המתלונן בשל טיפולו ככונס נכסים להריסת חלק ממבנים השייך לאביהם של הנאשמים.

יש להדגיש, לחומרא, את פועלו של נאשם 2, אשר בתחנת המשטרה פנה למתלונן באמירה שיכולה להתפרש כאיום, וזאת בנוכחות שוטר - נסיבה, שכאמור, מהווה התנהגות חמורה בתוך תחנת משטרה.

עמוד 2

הוסף לכך, את כתב האישום הנוסף שצרף נאשם מס' 1, שעניינו החזקת סם מסוכן ושימוש בו בתוך רכב חונה, בצוותא חדא עם אחרים.

הצדדים הציגו בפניי את נימוקיהם להסדר הטיעון המוצע, כדלקמן:

מדובר בשני אירועים ישנים שאירעו במהלך שנת 2012.

נאשם 1 הינו צעיר, יליד 1993, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא.

נאשם 2 אמנם בעל עבר פלילי, ואולם הרשעותיו הקודמות הינן בגין עבירות שבוצעו בשנת 1995 ו- 1993.

מדובר בעבירות שהתיישנו, גם אם לא נמחקו מגיליון הרישום הפלילי.

ב"כ המאשימה הטעימה כי הסדר הטיעון הושג בשל קושי ראייתי בו נתקלה המאשימה, והדגישה את תיקון כתב האישום המתוקן בשנית לעומת כתב האישום המקורי ואת העובדות שנכללו בו לעומת כתב האישום הקודם.

עוד מבקשים לקחת בחשבון הצדדים את העובדה כי הנאשמים הודו במיוחס להם, חסכו מזמנו של בית המשפט ומזמנם של העדים, נטלו אחריות, חרף העובדה שבין הנאשמים למתלונן משקעים כבדים, וחרף העובדה, כפי שהטעים ב"כ נאשם 2, שמתקיימים הליכים אזרחיים מקבילים בין נאשם 2 לבין המתלונן.

ב"כ נאשם 1 אף הדגיש את חלקו הקטן יותר של נאשם 1 בכתב האישום המתוקן בשנית, באופן שהאמירה המיוחסת לנאשם 2 בתחנת המשטרה לא מיוחסת למרשו.

לאחר שנתתי דעתי להסדר הטיעון שהוצג בפני, באתי לכלל מסקנה כי הסדר הטיעון הינו ראוי ומאוזן ועל כן אאמצו.

היות והעונש המוצע אינו כולל ענישה נוספת מלבד הטלת מאסר על תנאי, ולאור הצורך באיזון בין רכיבי הענישה, לא ראיתי לנכון להימנע מהטלת קנס על נאשם מס' 2, ואולם הקנס שבדעתי להטיל על הנאשם יהיה מידתי.

היות ונאשם 1 השתמש בסם בתוך רכב, אף אם חנה בצד הדרך, בצוותא חדא עם אחרים, הרי שיש אף להטיל פסילה בפועל לגבי נאשם זה.

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

עמוד 3

א. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת איומים כפי שהורשע בתיק זה.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.10.14 ובכל 1 לכל חודש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפירעון מידי.

ניתן להעביר סך של 1,500 ₪ על חשבון הקנס, אשר מופקדים בתיק שצורף, 28726-08-13.

ד. פסילת רישיון נהיגה בפועל מלהחזיק ו/או מלקבל לתקופה של 3 חודשים מהיום.

הנאשם יצהיר כי אין בידו רישיון נהיגה.

נאשם 2:

א. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת איומים כפי שהורשע בתיק זה.

ב. קנס בסך 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום.

ניתן צו להשמדת המוצגים בתיק הסמים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

